

بررسی کاشت هفت رقم توت‌فرنگی در کشت یک‌ساله

محمد سرسیفی^۱، فرهاد کرمی^۲

به ترتیب محقق و عضو هیئت علمی سازمان آموزش و تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی ایران، سنندج

چکیده

با هدف: ۱- انتخاب رقم یا ارقام مناسب در کشت یک‌ساله ۲- بررسی سیستم کاشت واجد مالچ و ۳- تولید محصول در یک فصل زراعی، طرح بررسی کاشت ۷ رقم توت‌فرنگی در کشت یک‌ساله به مدت دوسال از سال ۹۴ در ایستگاه تحقیقات گریزه سنندج به اجرا در می‌آید. با توجه به سودآوری و اشتغال‌زایی محصول توت‌فرنگی، انجام هرگونه طرح تحقیقاتی در مسیر ارتقاء کمی و کیفی محصول می‌تواند حائز اهمیت باشد. در سیستم مرسوم منطقه، توت‌فرنگی در پاییز کاشته می‌شود و در بهار دوسال بعد با گذشت ۱۸ ماه اولین محصول آن برداشت می‌گردد. در کشت یک‌ساله با رعایت تکنیک‌های جدید می‌توان شاهد امتیازات فراوانی بود که تمام چالش‌های فوق را برطرف خواهد کرد بوته‌های مربوط به ۷ رقم توت‌فرنگی کردستان، چاندلر، اروماس، فرزنو، کویین الیزا، ونتانا و پاروس، در ابعاد ۸ مترمربع در زمین نسبتاً سبک و تقویت شده در سال ۹۴ در سیستم جوی پشته‌ای و دو ردیفه در روی پوشش پلاستیکی سیاه‌رنگ (مالچ پلاستیکی سیاه) به عرض ۱/۲۰ متر و به فاصله ۳۵ سانتیمتر نشاها کاشته شد هر پلات شامل دو ردیف ۱۲ بوته‌ای (۶۰ × ۳۵) بود در این بررسی صفات زمان گل‌دهی، تعداد گل در گل‌آذین، تعداد برگ، سطح برگ، شکل و رنگ میوه، وزن هر عدد میوه و متوسط سایز و عملکرد هر بوته تعیین گردید این آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی شامل ۷ تیمار و ۳ تکرار در سطح ۶۰۰ مترمربع انجام، و آزمایش عیناً در سال ۹۵ تکرار گردید. سپس تجزیه سالانه و تجزیه مرکب ۲ ساله و مقایسه میانگین‌ها در هر سال بروش L.S.D انجام شد. در این آزمایش میانگین طول دوره رویشی و میانگین عملکرد در واحد سطح به‌شدت تحت تأثیر ارقام قرار گرفته و در سطح ۱٪ اختلاف معنی‌دار نشان دادند در این آزمایش ارقام کویین الیزا و پاروس و ونتا با عملکرد قابل قبول و کیفیت بالا برای کشت یک‌ساله انتخاب شدند.

کلمات کلیدی: کشت چندساله توت‌فرنگی، کشت یک‌ساله، مالچ پلی‌اتیلن سیاه، ارقام جدید توت‌فرنگی